

РЕШЕНИЕ

№ 528

гр. София , 12.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на петнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова
Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
като разгледа докладваното от Анелия Цанова Въззивно търговско дело № 20201001002590 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 1303 от 09.09.2020г., постановено по т.д. № 7753/16г., СГС, ТО, VI- 20 състав е осъдил „Силистра Ленд“ АД, ЕИК: 203215533, да заплати на „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ АД, дружество, вписано в търговския регистър на Република Панама под № 776744 (S), на основание чл. 125, ал. 3 ТЗ за сумата от 261 336,86 лв., представляваща стойността на дружествения дял, дължима поради прекратяване на членственото правоотношение на основание чл. 125, ал. 1, т. 2 ТЗ, ведно със законната лихва от 21.10.2016 г. до погасяването, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 10 823,32 лв. разноски, като е отхвърлил иска за разликата до пълния му предявен размер от 4 160 834,94 лв., и е осъдил „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ АД да заплати на „Силистра Ленд“ АД, ЕИК 203215533, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 39 596,34 лв. На основание чл. 194, ал. 3 ГПК е разпоредил препис от решението и от заключението на комплексната съдебно-графическа и техническо-документна експертиза от 05.05.2020 г. (протокол № 33/2020 г.) да се изпратят на Софийска районна прокуратура във връзка с установените съгласно това заключение неавтентични документи.

С определение № 260893 от 20.10.2020г., постановено по т.д. № 7753/16г., СГС, ТО, VI- 20 състав е отхвърлил молбата на „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД с искане за изменение на постановеното решение в частта на разноските.

В законноустановеният срок по делото е постъпила въззивна жалба от „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/АД, с която се обжалва първоинстанционното решение, в частта, в която е отхвърлен предявеният иск по чл. 125, ал.3 ТЗ за разликата над 261 336, 86 лв. до пълния предявен размер от 4 160 834,94 лв. и иска съдът да отмени решението в обжалваната част и да осъди „Силистра Ленд“ АД да му заплати пълната претендурана сума

от 4 160 834.94 лв., ведно с разноски. Оспорва правния извод на съда, че да определяне на стойността на дела на прекратилия участието си съдружник следва да се вземат предвид НСС. Дори да са приложими НСС, начинът на определяне на стойността на всички 666 недвижими имота, собственост на ответника, бил принципно грешен, тъй като процесните имоти не представлявали дълготрайни материални активи /ДМА/, съгласно чл. 2 от НСС № 16, а инвестиционни имоти по смисъла на чл. 2 и чл. 3.1. от СС № 40. Във връзка с това счита, че всички мотиви на първоинстанционния съд, касаещи прилагането на НСС № 16 са изначално погрешни. Нямало значение как са били счетоводно заприходени тези имоти от ответника, доколкото разпоредбите на чл. 2 и чл. 3.1. от НСС № 40 съдържали императивни материалноправни норми, които съдът следвало да приложи. Ето защо и счита, че първоинстанционния съд не е следвало да кредитира допълнителното експертно заключение по ССЕ от 31.01.2019г. и приложение № 1 към него, тъй като вещото лице също не е отчело, че недвижимите имоти не са ДМА, а инвестиционни имоти. Това заключение не следвало да бъде приемано и тъй като е изготвено на база на документи от счетоводството на ответника, което било водено нередовно, поради което и в експертизата стойността на отделни имоти били посочени грешно. Първоинстанционният съд грешно приел и че стойността на активите и на пасивите се определя към датата на тяхното придобиване, а не към края на месеца, в който е настъпило прекратяването на членственото правоотношение, в който смисъл излага подробни аргументи. Ето защо и първоинстанционното решение било и противоречиво, доколкото съдът бил приел, че стойността на пасива се определя към края на месеца, в който е прекратено членството, а стойността на актива – към датата на придобиването. Съдът включил в баланса активи, стойността на някои от които – вземания срещу трети лица, е определена към 30.04.2014г., а стойността на недвижимите имоти е определена към 2005г. Счита, че съществен размер на вземанията неправилно са изключени от активите или „поради допуснати нарушения на материалния закон или поради неправилни фактически изводи въз основа на приетите по делото доказателства“, по отношение на: вземане спрямо Х. Т. в размер на 35 000лв., вземане спрямо „Юрипиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД в размер на 17 060 евро- главница и 5 130,61лв.- лихва; вземането спрямо Екомит за разликата до пълния размер от 136 104,89лв., вземане спрямо Екомит в размер на 162 881,95лв., вземания спрямо Х.Т. в размер на 60 000лв., вземания по договори за аренда в размер на 360 000лв.; вземане в размер на 165000 евро и спрямо „Екомит“ АД и вземане спрямо „Брехт“ АД в размер на 110 000 евро; както и относно наличните парични средства в брой. Ето защо общия размер на актива възлизал на 8 784 711,63лв. По отношение на задълженията на „Силистра Ленд“ ООД счита че наличието на задълженията в размер на 276 893.09 лв. към доставчици не е доказано, доколкото не са събрани доказателства на базата на какви първични счетоводни документи тази сума е определена от вещото лице и възприета от първоинстанционния съд. Общият размер на „други“ задължения към трети лица, посочен в таблица 2 от основното заключение на СИЕ (л.266, т. III) бил погрешно определен на 1 305 384.25 лв. поради следните съображения: дългът към търговско дружество „Трабана“ е изцяло погасен към 17.01.2013г., поради което от горепосочената сума следва да се изключат сумите от 449 840.90 лв. главница и 36 684.53 лв. лихва. Към 30.04.2014г. не е съществувало задължение на „Силистра Ленд“ ООД към лицето А. Г. П., в размер на 40 000 лв. главница и 9460 лв. лихва, поради което тези суми също следва да бъдат изключени от пасива. Към 30.04.2014г. не е установено какъв е размерът на данъчните задължения на „Силистра Ленд“ ООД, поради което сумата от 49 953.30 лв. следва да се изключи от общата сума на пасива. Не било доказано съществуването на вземането на „Матема Консулт“ ООД за лихви в размер на 47 929,77 лв. тъй като представените доказателства за него (ГФО 2013г.) са недопустими, поради което тази сума следва да се изключи от общата сума на пасива. В обобщение счита, че в междинния счетоводен баланс към 30.04.2014г. на „Силистра Ленд“ ООД от страна на пасива следва да бъдат включени суми в общ размер на 3 770.96 лв., а от

страна на актива- суми в общ размер на 8 784 711.63 лв., като актива превишава пасива с 8 780 940.67 лв., от която сума има право да получи половината, а именно 4 390 470.43 лв., ведно със законната лихва.

В законоустановения срок „Силистра ленд“ АД е подало отговор на въззивната жалба, с която иска съдът да остави без уважение въззивната жалбата на „Юръпиън Трейдинг Глобал“ АД и да потвърди първоинстанционното решение в обжалваната му част.

В законноустановеният срок по делото е постъпила въззивна жалба и от „Силистра Ленд“ АД, с която се обжалва решението на първоинстанционния съд в частта, с която е уважен предявеният от „Юръпиън Трейдинг Глобал“ АД иск по чл.125, ал.3 ТЗ. Твърди, че предприятието правилно и в съответствие с НСС 32 е извършило обезценка на вземанията на „Екомит“ ЕООД и на „Брехт“ ЕООД поради тяхната несъбираемост. Неправилни били изводите на съда, че споразумението от 25.01.13г. е с вярна дата, което споразумение не се ползвало с достоверна дата по см. на чл.181 ГПК, не се подкрепяло от отразяванията в счетоводството на „Силистра ленд“ ООД, където не се и намирало, а и не било отразено в подадения от Х.Т. до НСИ ГФО за 2013г. Неправилно съдът бил приел и потвърждението по чл.42, ал.2 ГПК от Г.Н. не произвежда действие. Неправилни били и мотивите, с които се признават за автентични договора за заем от 02.04.14г. и разписката, подписани от Н.Н., като счита, че заключението на графологичната експертиза не е обективно изготвено относно подписа на Н.Н.. Исква се съдът да отмени решението, в частта, с която искът е уважен, с пирсъждане на разноски.

С писмения си отговор „Юръпиън Трейдинг Глобал“ АД оспорва въззивната жалба на „Силистра ленд“ АД и иска съдът да потвърди първоинстанционното решение, в частта, с която е уважен предявеният по чл. 125, ал.3 ТЗ иск.

По делото е постъпила и подадена от „Юръпиън Трейдинг Глобал“ АД частна жалба, с която се обжалва постановеното по делото по чл.248 ГПК определение от 20.10.2020г., с което е оставена без уважение молбата му за изменение на първоинстанционното решение в частта за разноските. Твърди, че определението е неправилно и необосновано и иска да бъде отменено и вместо него постановено друго, с на адв. В. Г. да бъде присъдена сумата от 4004.51 лв. за оказана безплатна правна помощ, както и на ответника сума в размер на 2108.68 лв.

С писмения си отговор „Силистра Ленд“ АД оспорва частна жалба и иска да бъде оставена без уважение.

САС, ТО, 13 състав, след като обсъди оплакванията в жалбата във връзка с атакувания съдебен акт, намира следното:

Жалбите са допустими- подадени са в срока по чл. 259 ГПК, от страни в процеса, които имат правен интерес от обжалване на подлежащ на въззивен контрол валиден и допустим съдебен акт.

Преценявайки основателността на жалбата, съдът взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.125, ал.3 от ТЗ.

В исковата молба на „Юръпиън Трейдинг Глобал“ АД, регистрирано в Република Панама, се излага, че е било съдружник в „Силистра Ленд“ ООД, като притежавал 25 дружествени дяла от разпределения в 50 дяла капитал. С решение на общото събрание от 15.04.2014 г. бил изключен, а делът му бил поет от другия съдружник „Глобал

Брокеридж Сървисиз“ ЛТД. Предявил иск за отмяна на изключването, но преди приключване на делото „Силистраа ленд“ ООД било преобразувано в акционерно дружество. Ето защо счита, че въпреки успешното провеждане на иска по чл.74 ТЗ, членственото му правоотношение не може да бъде възстановено в прекратеното поради преобразуване дружество, поради което и в негова полза възниква вземане за заплащане стойността на дружествения му дял. Счита, че действителната стойност на дела му, изчислена според счетоводен баланс към 30.04.2014 г., възлиза на 4 160 834,94 лв., която стойност е формирана от разликата между действително съществуващите активи и пасиви на дружеството, установими от събраните писмени доказателства и експертизи, а не от изготвения от ответника за целите на настоящия процес оспорен междинен баланс. Поддържа, че притежаваните от дружеството недвижими имоти, включени в актива му, следва да бъдат оценени по справедливата им пазарна цена към датата на изготвяне на междинния баланс (в частност - според данните на НСИ), тъй като по делото няма данни относно цената на тяхното придобиване. Наред с това твърди и че счетоводството на ответника е водено нередовно, въз основа на неавтентични документи, поради което и отразените в него данни относно стойността на пасива са неверни. Счита, че от пасива следва да се изключат данъчни задължения в размер на 49 953,30 лв.; задължения по договори за заем към А. П. в размер съответно на 5 000 лв. и на 40 000 лв.; задължение по договор за заем към „Трабана Б.В.“ в размер на 460 000 евро; задължения за дялова вноска към ищеца в размер на 2 500 лв.; задължение по споразумение с Г. Н. в размер на 162 881,95 лв.; задължения за лихви по горепосочените заемни правоотношения; задължения за лихви по договори за цесия с „Матема Консулт“ ООД в размер на 47 929,77 лв.; задължения към ищеца в размер на 17 060 евро; задължение към „Европрофит Консулт“ ООД в размер на 2 000 лв. А в активите на дружеството следвало да се включат и следните суми: парични средства на каса в размер на 35 457,10 лв., чиято наличност била установена с влязла в сила присъда; вземане към Х. Т. в размер на 60 000 лв. и вземане към „Екомит“ ЕООД в размер на 140 321,58 лв., за чието присъждане са налице висящи дела; вземане спрямо „Рашка Трейдинг“ ЕООД в размер на 60 000 лв., което е обезценено без основание; вземане спрямо „Екомит“ ЕООД в размер на 136 104,89 лв., придобито от „Профидел“ ООД и също обезценено без основание. Иска се съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати, съгл. допуснатото изменение на размера на иска, сумата от 4 160 834,94 лв., ведно със законната лихва от предявяване на иска до погасяването, както и направените по делото разноски.

С писмения си отговор ответникът „Силистраа ленд“ АД твърди, че искът е недопустим, тъй като решението за изключване на ищеца като съдружник е отменено, а дружеството, от което ищецът е изключен, не е прекратено с ликвидация. По същество поддържа, че стойността на дела на ищеца следва да бъде намалена със стойността на вредите, причинени от неговия пълномощник, който като управител на дружеството сключил неизгодни договори за заем. Наред с това, според междинния баланс за месеца, в който е настъпило прекратяване на членственото правоотношение, стойността на дружествения дял на ищеца е отрицателна величина поради превишение на пасива над актива. Счита, че недвижимите имоти следва да бъдат включени в баланса със стойността, която е отразена в плана за преобразуване и която е аналогична на стойността на придобиването им от преобразуващото се дружество. По отношение на обезценените вземания твърди, че те не следва да се включват в актива, тъй като обезценката е направена по целесъобразност с решение на компетентния орган и не подлежи на съдебен контрол. Според ответника в пасива следва да се включи в цялост задължението, възникнало от договор за заем с „Трабана“ ЛТД, тъй като това задължение било погасено към първоначалния кредитор, но от трети лица, които са се суброгирали в правата на „Трабана“ ЛТД и към датата, релевантна за изготвяне на междинния баланс, няма данни тези лица да са получили плащане или да са опростили надлежно дълга.

От фактическа страна:

Установената от първоинстанционният съд фактическа обстановка не е спорна, като от събраните доказателства се установява, че на 03.09.12г. е учредено търговско дружество „Силистра Ленд“ ООД, със съдружници: ищцовото дружество „Юрпиан трейдинг глобал“ /ЕТГ/ АД- чуждестранно юридическо лице, регистрирано в Република Панама, и „Глобал Брокеридж Сървисиз“ ЛТД, чуждестранно юридическо лице, регистрирано в САЩ, с притежавани от всеки от съдружниците по 25 дружествени дяла.

На 15.04.2014 г. е проведено извънредно общо събрание на „Силистра ленд“ ООД, на което е взето решение за изключването на „Юрпиан трейдинг глобал“ /ЕТГ“ АД, което е отменено с влязло в сила на 28.10.2016 г. решение по предявен на осн. чл.74 ТЗ иск.

На 12.09.2014 г. /преди влизане в сила на решението по иска по чл. 74 ТЗ/ „Силистра ленд“ ООД е заличено поради прекратяването му без ликвидация в резултат на преобразуването му в акционерно дружество „Силистра Ленд АД.

За установяване размера на дължимия дял по делото са приети основно и пет допълнителни заключения на съдебно- счетоводната експертиза, както и заключение на съдебно- оценителна експертиза.

Във връзка с оспорване истиността на представени по делото документи, е прието и заключение на съдебно- почеркова експертиза.

При така установената фактическа обстановка и с оглед правомощията си по чл.269 ГПК, САС, ТО 13 състав намира от правна страна следното:

Предявеният иск е допустим- към момента на отмяната по чл.74 ГПК на решението за изключването на „Юрпиан трейдинг глобал“ /ЕТГ/“ АД като съдружник, дружеството, с което той е бил в членствено правоотношение- „Силистра ленд“ ООД, вече не съществува, а възстановяването на членството в новоучреденото чрез преобразуване дружество е правно невъзможно, в каквато хипотеза членственото правоотношение се явява прекратено независимо от позитивното решение по иска по чл. 74 ТЗ. С факта на преобразуване на дружеството ищецът не придобива автоматично качеството на акционер. Към 15.04.2014г. е заличено ех пипс прекратяване на членственото правоотношение на ищеца във вече несъществуващото „Силистра ленд“ ООД, но като правна последица от неговото преобразуване в АД е изгубване ipso facto и качеството му на акционер- в този смисъл е и определение № 316/01.06.2010 г. на ВКС, II т.о., постановено по т.д. № 41/2010 г..

ПО изложените в жалбата на „Юрипиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД доводи:

Неоснователен е доводът на „Юрпиан Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД, че за определяне дела на прекратилия участието си съдружник не следвало да се вземат предвид ЗСч. и НСС, към които чл.125, ал.3 ТЗ не препращал. Съгласно трайната практика на ВКС, изразена в множество решения, при прекратяване на участието на съдружник в дружество с ограничена отговорност, стойността на дружествения дял се определя по нарочен баланс, към последния ден на месеца, в който е настъпило прекратяването, съгласно изискването на чл.125, ал.3 ТЗ. Достоверността на финансовия отчет, съставна част от който е счетоводния баланс, е от водещо значение за имуществените последици в хипотезата на чл.125, ал.3 ТЗ, а

редовността на воденото счетоводство е гаранция за достоверността на информацията, изнесена в баланса. Финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал. Именно всеобхватността и достоверността на счетоводството поставя изисквания към съдържанието, съставянето и публичността на финансовите отчети, както и към лицата които ги съставят, които и изисквания, насочени към неопределен кръг от правни субекти, следва да бъдат определени със задължителна сила- в случая със ЗСч. /Обн. ДВ, бр.98/16.11.2001г., отм. ДВ, бр. 95/08.12.2015г./. Съгласно чл.4, ал. 3С /отм./, счетоводството се осъществява и финансовите отчети се съставят в съответствие с изискванията на този закон при съобразяването със основни счетоводни принципи, изброени в т.1.- т. 8. Предприятията осъществяват счетоводството на основата на документалната обосновааност на стопанските операции и факти, спазвайки изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство- ал.3 на чл.4 ЗС /отм./, като съгласно чл.13, ал.3 ЗС /отм./, активите, собственият капитал, пасивите, приходите и разходите се оценяват и записват при тяхното придобиване или възникване по историческата им цена или друга цена, в съответствие именно с приложимите счетоводни стандарти.

Неоснователен е и доводът на „Юръпиан Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД, че в случая земеделските земи следвало да се оценят като „инвестиционни“ по смисъла на НСС №40, а не като „ДМА“, отчитани по реда на НСС №16 . Дори да се приеме, че процесните имоти следва да бъдат квалифицирани като инвестиционни, то съгласно изричния текст на т.3.2. от НСС № 40, ползваните в дейността на дружеството имоти се отчитат като дългосрочни материални активи и се отчитат по реда на НСС- Дълготрайни материални активи, независимо от това, дали се изграждат, или разработват. За пълнота следва да се отбележи и твърдението, че земеделските земи следва да се оценяват като „инвестиционни“, а не като „ДМА“ е заявено за първи път едва с въззивната жалба на „Юръпиан Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД, което не е направило възражение срещу първоначалното заключение на ССЕ, както и срещу доп. заключения в частта на отразяването от вещото лице на земеделските земи като ДМА.

По вече изложените мотиви, неоснователен е доводът на жалбоподателят „Юръпиан Трейдинг Глобал“ /ЕТГ/“ АД, че първоинстанционният съд неправилно е кредитирал допълнителното заключение на ССЕ от 31.01.19г. и приложение №1 към него, тъй като вещото лице не било взело предвид, че земеделските имоти не са ДМА, а инвестиционни имоти.

Неоснователен е доводът на „Юръпиан Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД, че вещото лице не е работило по представените нот. актове за придобиване на земеделските земи, а

единствено по представените от ответното дружество инвентаризационни книги. При отразяване на проверените документи и книжа относно наличната документация, приета по делото, вещото лице изрично е препратило към посочените в основното му заключение документи, между които са и представените от „Юръпиан Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД 4 класъра нот. актове „за закупени дълготрайни материални активи

Неоснователен е доводът на „Юръпиан Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ за несъответствия в заключението на допълнителната ССЕ № 13183/31.01.19г. Видно от това, неоспорено от страните заключение, при извършеният съпоставителен анализ на представените инвентаризационни книги, плана за преобразуване и нот. актове, вещото лице е констатирало ценово сходство, като разликата между плана за преобразуване и инвентарната книга е в размер на 3,22лв. Според вещото лице, разминаването в посочените в отделените колони суми се дължи на това, че в част от нот. актове са отразени земеделски земи които не са включени в плана за преобразуване на „Органик ленд корпорейшън“ ЕООД, но поради представяне на обобщена цена в нот. актове за всички имоти, купени с конкретната сделка, в таблица №1 на приложение № 1 са посочени и имоти, които са извън обхвата на експертизата. В голяма част от нот. актове с една покупка за закупени няколко поземлени имота, като договорената цена е обща за всички тях, а в последствие част от имотите не са включени в патримониума на „Силистра ленд“ при отделянето на активи от „Органик лен корпорейшън“ ООД, поради което и експертизата не може да определи конкретна цена на определен имот по нот. акт. Относно увеличението на цената спрямо нот. актове и плана за преобразуване, вещото лице е посочило, че тя се дължи на разходите по придобиване на недвижимите имоти и/или на разлики, дължащи се на обединени покупки в последствие включването на само част от тези имоти в плана за преобразуване. Именно с оглед твърдяната от ищцовото дружество нередовност на записванията относно балансовата стойност на активите и пасивите, компрометираща нейната достоверност, равностойността на дружествения дял по чл.125, ал.3 ТЗ следва да се определи въз основа на нов коректно съставен баланс, като за целта е използвана експертизата на вещо лице.

Неоснователен е доводът на Юръпиан трейдинг глобал“ /ЕТГ/“ АД за преклузия на искането на „Силистра ленд“ АД за допълнителна ССЕ. Видно от мотивите на постановеното от първоинстанционният съд определение № 2473 от 04.05.18г., допуснатата допълнителна комплексна експертиза, за изготвянето на която е назначено вещото лице О. К., е по инициатива на съда, с цел установяване размера на дружествения дял на ищеца, а не във връзка и то със своевременно направеното от ответника искане с молба от 27.04.18г.

Неоснователен е доводът на „Юръпиан Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД, за неправилност на извода на съда, че историческата цена на актива следва да се определи към момента на придобиването му. Съгласно трайно установената и безпротиворечива практика на ВКС при определяне на равностойността на дружествения дял на съдружник, чието членство в дружеството е прекратено, в междинния баланс активите и пасивите се отразяват по историческата им цена, която е цена на придобиване, по себестойност, или справедлива цена, които възможности се прилагат в зависимост от начина на придобиване на активите, като не се включват записванията в пасива на баланса на собствения капитал, резервите и

финансовия резултат. Прието е, че законът не допуска изчисляването на размера на дружествения дял да става на база пазарна цена на активите, а това може да стане само в случай на ликвидация на дружеството, когато наличните активи ще бъдат осребрени по тяхната пазарна стойност и на всеки съдружник ще се изплати съответстващия му се ликвидационен дял. Първоинстанционният съд, като е изложил аргументи относно определяне на стойността на дълготрайните материални активи в счетоводния баланс по реда на чл.13, ал.1 ЗСч.- според историческата им цена, представляваща цената на придобиване, и според правилата, установени в съответния счетоводен стандарт- НСС №16, не се е отклонил от тази практика. В случая придобиването е резултат от преобразуване, в която хипотеза чл.263з, ал.2 ТЗ предвижда съставянето на встъпителен баланс на новоучреденото дружество на основата на балансовите стойности на получените чрез преобразуването активи и пасиви или на основата на справедливата им цена. Както не оспорва и самият жалбоподател „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД, справедливата цена е приложима само когато няма данни за цената на придобиване, каквато цена на придобиване в случая се съдържа в плана за преобразуване по см. на чл.263, ал.2 ТЗ. Действително по своята права същност планът за преобразуване е частен свидетелстващ документ, който обаче се съставя в писмена форма и се подписва от лицата, представляващи преобразуващото се и приемащото дружества- чл.265д, ал.1 и 2 ТЗ и се приема от общото събрание на съдружниците, както на преобразуващото се дружество, така и на приемащото дружество /чл.265, ал.1 ТЗ/- в случая и от съдружника „Одек“- праводател на ищцовото дружество. На осн. чл.262л ТЗ планът за преобразуване е проверен и от нарочен проверител. „Силистра ленд“ ООД не е избрало самоволно прилагания СС, а НСС №16, който именно стандарт е приложим. Като член на ООС на „Силистра ленд“ ООД, ищцовото дружество също е участвало при формиране на счетоводната политика на „Силистра ленд“ ООД, вкл. е приело плана за преобразуване, както и ГФО на дружеството за 2012 и 2013г. При изготвянето на междинните финансови отчети, предприятията прилагат същата счетоводна политика, която са приложили при съставянето на ГФО- чл.4.1 от НСС № 34- „Междинно счетоводно отчитане“, както и същите критерии за признаване и представяне на активи, пасиви, приходи и разходи, както при съставянето на ГФО- чл.5.1. от НСС № 34. Ето защо и правилно първоинстанционният съд е приел, че в междинният баланс стойността на ДМА следва да бъде определена като историческа цена на придобиването им при преобразуване съгласно чл. 263з, ал.2, пр.1 ТЗ, а не като справедлива пазарна цена, поради което и съдът не обсъжда доводите на жалбоподателят „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/“ АД във връзка с искането за кредитиране заключението на вещото лице С. К..

По доводите относно вземането от Х. М. Я. Т. в размер на 35 000 лв., представляващо неотчетени средства от касовата наличност: С влязла в сила присъда №2 от 31.01.19г. по внохд № 833/18г., САС, НО, II състав, е признал подсъдимия Х. М. Я. Т. за невинен в това, че за периода от 11.04.13г. до 11.12.2013г., в гр.София, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице- управител на „Силистра ленд“ ООД, е присвоил чужди пари в общ размер на 35 457,10лв., представляваща сума в големи размери,

поверени му да ги управлява, като изтеглил от банковата сметка на „Силистка ленд“ ООД в „ПИБ“ АД суми без да представя разходнооправдателни ордери за изразходването на сумите, поради което и на основание чл.304 НПК го е оправдал по повдигнатото обвинение по чл.202, ал.2, т.1, вр. чл.201, вр. чл.26, ал.1 НК. Съгласно разпоредбата на чл.300 ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието само относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, като в случая с цитираната по-горе присъда е установено, че Х.Т. не е извършил деянието, т.е. не е изтеглил сумата от касата на „Силистра ленд“ ООД, поради което и за това дружество не е възникнало вземане на нейното връщане.

По доводите относно вземането в размер на 5 130,61лв., представляващо лихви върху главница от 17 060 евро: Както правилно е приел и първоинстанционният съд, видно от представеният от самият ищец двустранно подписан протокол от ОСС, проведено на 15.04.14г., сумата от 17 060 евро е върната от „Юрипиън Трейдинг глобъл“ /ЕТГ/ АД на „Силистра ленд“ ООД, за което на събранията са представени документи за връщане по банков път. Поради това главницата от 17 060 евро не е включена в актива като вземане, като дори да е съществувало вземане за връщане на даденото без основание, то е било погасено най-късно на 15.04.14г., т.е. преди 30.04.2014 г. По делото липсват ангажирани от ответника доказателства в подкрепа на твърдението му за симулативност на договора за консултантски услуги, а оттук и че е съществувало задължение за връщане на даденото по симулативния договор, по отношение на което задължение ищецът би могъл да изпадне в забава. Възражението, че сумата от 17 060 евро е включена като налична по банкови сметки към 30.04.2014г. е направено от ищеца едва в о.с.з. на 22.07.2020 г., поради което и като преклудирано правилно не е обсъдено от съда, който не е допуснал твърдяното процесуално нарушение, като за установяване на стойността на дружествения дял на ищцовото дружество по делото са приети основно и пет допълнителни заключения. Съдът е длъжен служебно да събере доказателства в подкрепа или опровержение на правнорелевантните факти, но при съобразяване с изложените от страните факти и твърдения.

По доводите относно вземането спрямо „Екомит“ ЕООД в размер на 136 104,89лв.: Противно на изложеното от жалбоподателят, съдът не е допуснал твърдяното нарушение на разпоредбата на чл.155 ГПК. Фактът, че на 24.07.2014г. е образувано т.д. № 134/14г. по описа на ОС Монтана по искова молба на „Силистра ленд“ ООД срещу „Екомит“ ЕООД, с цена на иска 140 321,58лв., което е приключило с влязло в сила решение от 25.10.17г., с частично уважен иск, е доведен до знанието на съда и на др. страна именно от пълномощника на „Юрипиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД, чрез прилагане на съд. удостоверение изх. № ЧТ 131/14 от 23.01.20г., издадено от ОС Монтана, поради което и за съда не е съществувало задължение за съобщи на страните този факт. Присъдените разноски се дължат след влизане на 25.10.2017г. на решението в сила, а не към 30.04.14г., към който момент са недължими и присъдената с решението лихва за забава в размер на 1 377,29лв., дължими за периода 07.05.14г./23.07.14г., поради което и правилно това вземане е включено в размер на 64 798,93лв., без включване на разноски и на лихва за забава на страната на актива.

По доводите относно вземането от „Екомит“ ЕООД в размер на 162 881,95 лв.:

Съгласно дадените с ТР № 5/12.12.2016г. на ОСГТК на ВКС по тълк. д. №5/14г. разяснения, тезата за абсолютна и неоздравима нищожност по чл.26 ЗЗД, включ. тази по чл.26, ал.2, пр.2 /липса на съгласие/ е логически изключена с оглед нормата на чл.42, ал.2 ЗЗД, която изрично установява възможността сключеният чрез мним представител- без представителна власт, договор да бъде потвърден. Единствено непоправим и непреодолим тежък порок на правната сделка е налице, когато волеизявлението е направено при т. нар. "съзнавана липса на съгласие", напр. изтръгнато с насилие, направено без намерение за обвързване - на шега, и др. подобни. Сключеният в хипотезата на чл.42 ЗЗД договор не страда от такъв порок. Мнимият представител е формирал и е изявил поначало валидна воля от името на мнимо представлявания, поради което липсата на представителна власт не е равнозначна на липса на съгласие по смисъла на чл.26, ал.2, пр.2 ЗЗД и може да бъде преодоляна чрез изрично предвидената в чл.42, ал.2 ЗЗД възможност за потвърждаване на договора. Ето защо и с оглед представената по делото декларация- потвърждение на осн. чл.42, ал.2 ЗЗД следва да се приеме, че сключеното на 07.04.14г. споразумение е породило с обратна сила целените с него правни последици за мнимо представляваното лице Г.Н.. „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД е трето за споразумението лице, поради което и не може да прави възражение за ненадлежно представителство- ТР №2/2014г. на ОСГТК на ВКС, като не може да се позовава и на разпоредбата на чл.301 ТЗ, тъй като не е търговецът, който е бил ненадлежно представляван при сключването на това споразумение. Вземането е редовно осчетоводено от „Силистра ленд“ ООД по сметка 4921 /допълнително заключение №3 на вещото лице О.К./, поради което и следва да се приеме, че към 30.04.14г. в полза на „Силистра ленд“ ООД е съществувало вземане срещу „Екомит“ ЕООД в размер на 162 881,95лв.

По доводите относно вземания по договори за аренда: Съгласно изричната разпоредба на чл.125, ал.3 ТЗ, имуществените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването, в случая към 30.04.14г., към който момент липсват ангажирани от „Юръпиан трейдинг глобал“ /ЕТГ/“ АД доказателства за твърдяното наличие на вземания по договори за аренда, които и да не са включени в междинния баланс. Противно на изложеното от жалбоподателят, от представеният по делото счетоводен баланс за 2013г. не се установява, че „само за една календарна година- единствено от отдаването под аренда на процесните 8000 декара земеделска земя /въпросните 666 недвижими имота/ ответникът е реализирал положителен финансов резултат от 360,000,00 лева на година“, която отразена в представения от самото дружество „Юръпиан трейдинг глобал“ /ЕТГ/“ АД баланс, текуща печалба е в размер на 256 000лв., и от който не може да се направи извод за основанието за нейното формиране. Наличие на твърдяното вземане към 30.04.14г. не установява и от приетите по делото заключения на ССЕ. Ето защо и правилно това твърдяно вземане не е включено в актива.

По доводите относно вземане от Х. Т. в размер на 60 000лв., за което е налице висящ процес. Съгласно изложеното в исковата молба, по която е образувано т.д. № 1204/18г. по описа на СГС, ТО, VI- 5 състав, вземането се претендира като обезщетение за вреди от сключване на договор за заем от 26.11.2013 г. с „Екомит“ ЕООД в размер на 60 000лв., което вземане по договора за заем е включено в актива като вземане от „Екомит“ ЕООД, като няма основание една и съща сума да бъде отчетена като актив на две различни основания. Такова вземане не е осчетоводено, като предявяването на иск за него не е самостоятелно основание за възникването му. Вземането, за което е предявен иск, има несигурен, условен характер. За да възникне това вземането е необходимо да се докажат предпоставките за възникването му, както и неговия размер, каквото доказателства не са ангажирани. Ето защо

и правилно това вземане не е включено в актива.

По доводите относно вземанията по договор за заем, сключен на 12.12.2013 г. с „Брехт“ ЕООД за предоставяне на паричен заем в размер на 110 000 евро, и по договор за заем, сключен на 25.11.2013 г. с „Екомит“ ЕООД за предоставяне на паричен заем в размер на 165 000 евро. С т. 2.3. от протокола от ОСС, проведено на 15.04.2014 г., „Юрпиън Трейдинг Глобъл“ С.А., действащо чрез Х.Т., се е съгласило да подпише писмено споразумение, с което се съгласява „Силистра ленд“ ООД да не дължи на „Юрпиън Трейдинг Глобъл“ С.А. сумата от 275 000 евро по договор за заем от 01.12.13г., текстът на което предложено споразумение е неразделна част от протокола. Видно от мотивите на постановената по обвинението срещу Х.Т. присъда, със споразумение, сключено съгласно т.2.3. от протокола от ООС от 15.04.14г., е прието, че „Брехт“ ЕООД и „Екомит“ ЕООД няма да дължат връщане на сумите от 110 000 евро и 165 000 евро на „Силистра ленд“ ООД, а ще ги заплатят на „Юрпиън Трейдинг Глобъл“ АД, както и че „Силистра ленд“ ООД не дължи на „Юрпиън Трейдинг Глобъл“ АД заема от 275 000 евро, послужили за предоставяне на заемите на „Брехт“ ЕООД и „Екомит“ ЕООД, наличието на което споразумение не се оспорва и от страните. Ето защо и тези вземания правилно не са включени в актива. Обратно на изложеното в жалбата на Юрпиън Трейдинг Глобъл“ С.А. споразумението не е налично по делото, тъй като не е представено от ответника към отговора на исковата молба, поради което и съдът е обективно възпрепятстван да установи, „че освен 17060,00евро, по банкова сметка на СИЛИСТРА ЛЕНД са постъпили и още 130 000,00 лв., който не са отразени в междинния счетоводен баланс към 30.04.2014г.“.

По доводите относно наличните парични средства в брой: Съгласно съставения баланс от вещото лице О.К. по основното му заключение, към 30.04.2014 г. касовата наличност е в размер на 4 408,08 лв. С влязла в сила присъда Т. е бил признат за невинен относно повдигнатото му обвинение за присвояване на сумата от 35 457,10 лв., т.е. прието е че деянието не е извършено, тъй като сумата е била възстановена и е била налична, но в началото на 2014 г, която влязла в сила присъда е задължителна за настоящия съд относно това дали е извършено деянието, неговата проитвоправност и виновността на дееца. Ето защо и при липсата на данни за налични към 30.04.2014г. в касата на „Силестра ленд“ ООД парични средства в брой в размер на 35457,10лв. /сумата от 35 457,10лв. е включена от вещото лице като налични парични средства в касата само въз основа на направеното в този смисъл от пълномощника на „Юрпиън Трейдинг Глобъл“ АД искане, а не и с оглед налични данни за това/, касовата наличност следва да се отчете в размер на 4 408,08лв.

По доводите относно задължения към доставчици в размер на 276 893,09 лв.: За установяване задълженията към трети лица по делото са изслушани първоначално заключение на съдебно- счетоводната експертиза, както и допълнително заключение вх. № 13188/31.01.19г., в които е посочена една и съща структура на задълженията: 276 893,09 лв.- към доставчици до една година, и други в размер на 1 305 384,25 лв. или общо 1 582 277,34лв. При изслушването на първоначалното заключение ищещът не е оспорил установената стойност на задълженията към доставчиците, а е аргументирал необходимостта от допускане на допълнително заключение относно стойността на недвижимите имоти /доп. молба от 16.04.18г./. При изслушването на допълнително заключение вх. № 13188/31.01.19г. в отрито съдебно заседание на 08.02.2019 г.

пълномощникът на ищцовото дружество е направил искане за допускане на допълнително заключение, което да даде отговор и на въпроса от кои първични счетоводни документи произлизат задълженията на „Силестра ленд“ ООД в размер на 1 305 384,25 лв., без да е заявил оспорване на сумата от 276 893,09 лв. Такова оспорване не е направено и в съд. заседание на 25.09.19г., както и в молбата от 26.09.19г., както и в последващите молби /с тях се оспорват др. задължения в размер на 1 305 384,25лв. и разходите за обезценка, за установяването на които са допуснати доп. заключения № 3 и №4, поради което и правилно първоинстанционният съд е приел, направеното едва в съд. заседание на 27.11.19г. оспорване на това задължение, е преклудирано. При оспорване на изготвения от ответника баланс, дружествения дял по чл.125, ал.3 ТЗ следва да се определи въз основа на нов, коректно съставен баланс, като за целта се използва експертизата на вещи лица, с което се изчерпва задължението на съда служебно да събира доказателства за определяне на дружествения дял. Евентуалното оспорване на това заключение следва да бъде своевременно заявено, с конкретно наведени твърдения от оспорващата го страна, налагащи възлагането на допълнително или повторно заключение за установяване на своевременно оспорените фактически твърдения. Ето защо и съдът счита, че сумата от 276 893,09лв. следва да бъде включена в пасива.

По доводите относно задължението към „Трабана“ ЛТД: Твърдяното от жалбоподателят „Юръпиън Трейдинг Глобъл /ЕТГ/“ АД процесуално нарушение на нормата на чл.185 ГПК е отстранено от настоящата съдена инстанция чрез приетото от нея, неоспорено от страните заключение на извършената преводаческа експертиза.

Безспорно съгласно плана за преобразуване, „Силестра ленд“ ООД е придобило задължения и към „Трабана“ ЛТД по договор за заем от 29.07.11г. в частичен размер от 899 681,80лв., който и именно размер е предмет на настоящия спора, а не пълният размер на задължението по договора за покупко- продажба от 20.12.12г. Ето защо и без правно значение е пълния размер на това задължение, който твърдял от жалбоподателят „Юръпиън Трейдинг Глобъл /ЕТГ/“ АД негов размер от 950 000 евро надвишава процесната сума от 899 681,80лв.

Неоснователен е и доводът на жалбоподателят „Юръпиън Трейдинг Глобъл /ЕТГ/“ АД за неправилност на извода на съда за включване в пасива на сумите от сумите от 449 840,90 лв.- главница и 36 684,53лв.- обезщетение за забава, тъй като такива пасиви не били отразени в ГФО на „Силестра ленд“ ООД за 2013г. В тази връзка следва да се отбележи, че задълженията не възникват с факта на включването им в ГФО, а при наличието на съответните предпоставки за това. Без правно значение е дали това задължение е осчетоводено в съставените от „Силестра ленд“ ООД баланси, които са оспорени от ищеца, поради което и дружествения дял по чл.125, ал.3 ТЗ следва да се определи въз основа на нов, коректно съставен баланс. Наред с това, противно на изложеното от този жалбоподателя, разпитано в проведеното на 27.11.19г. открито съд. заседание, вещото лице О. К. изрично е заявило, че „Заемът към „Трабана“ е заведен счетоводно и като първичен източник е посочен планът за преобразуване, в плана за преобразуване е посочено това задължение“, което задължение е отразено в пасива на дружеството и от самото вещо лице.

Правилно, на основание чл.183 ГПК, първоинстанционният съд е изключил като доказателство по делото представения от ищеца в заверено от адв.В. копие на договор за

цесия от 07.01.13г., сключен между „Трабана“ ЛТД и „Одек“ Инк., с предмет вземането към „Силистра Ленд“ ООД /стр.1196, т.5/ / . В случая се касае за заверен по реда на чл.32 ЗА /а не по реда на чл.591 ГПК/ документ, в който заместването на оригинала на документа с официално заверен препис по чл.32 ЗА в хипотезата на чл.183 ГПК е възможно, единствено ако между страните в процеса няма спор относно съществуването на документа в правния мир /в този смисъл решение № 173/03.05.12 по г. д. № 668/11, IV ГО, решение № 225/07.01.19г. на ВКС, III г.о., постановено по гр.д. № 567/18г./, какъвто не е настоящият случай, в който ответното дружество изрично е оспорило съществуването на този документ към 07.01.2013г.

Ето защо и правилно сумите от 449 840,90 лв. и 36 684,53лв.- обезщетение за забава следва да бъдат включени в пасива.

По доводите относно данъчните задължения: Неоснователен е доводът на жалбоподателят „Юрпиън Трейдинг Глобъл /ЕТГ/“ АД, че към 30.04.14г. не е имало задължения по ЗПКО поради липсата на акт, които да ги определя и установява. Данъчното задължение възниква по силата на материална данъчна норма. То е задължение *ex lege*- няма данъчно задължение извън нормата, като то има единствено нормативно проявление и съществуване. Задължението за подаване на данъчна декларация е публично-правно, едностранно, допълнително, последващо, процесуално, несъщинско лично и строго формално данъчно задължение. Декларативния, установителен характер на актовете за установяване на дълга не влияе върху момента на възникване на данъчния дълг, защото задължението, което акта – декларация или ревизионен акт, конкретизира възниква по силата на самия данъчен закон с изтичането на определен в закона период, а не се поражда с акта за установяването му. Затова актовете конкретизират и установяват нещо вече съществуващо, станало; те индивидуализират признаците на дълга и в този смисъл имат само спомагателно, помощно действие по установяване, а не конститутивно. Установяването на данъка посредством декларация или акт на данъчна администрация не е неизменна съставна част от пораждането на данъчното задължение, а само конкретизира данъчния дълг, установява го в неговия материален смисъл, прави го ликвиден и го поражда в процесуален смисъл. Ето защо и правилно първоинстанционният съд е приел, че не е налице основание за корекция на баланса в частта относно данъчните задължения.

По доводите относно задълженията по договор за заем от 08.09.11г. със заемодател А. П. за сумата от 40 000лв.: Действително, видно от приетото от първоинстанционният съд допълнително заключение № 5 на съдебно- счетоводната експертиза, след сключването на договора за заем от 08.09.11г. са извършвани множество банкови операции от различни банкови сметки, както и „на каса“, с различни по размер суми (включително и със сума, равна на заетата) и към различни лица, което освен че не може да се приема за необичайно предвид търговската дейност на ответника и качеството на П. като управител, не води до единствено възможния извод, че преведените по заема пари са изтеглени обратно от заемодателя. Твърдението, че част от тези суми са били теглени от К. К. С. /брат на Е. С., от която А.П. имал 2 деца, което твърдени е и недоказано/ и от С. Д. /бивша секретарка на А. П., което твърдение е и недоказано/ само по себе си не води до друг извод. Обективно невярно е и твърдението на жалбоподателят, че за тегленията в общ размер на 120 000 лв. нямало разходнооправдателен документ, като вещото лице- счетоводител не имал задача да извършва проверка за наличието на такива документи. Обективно невярно е и че съдът се е

позовал на ГФО за 2012г., който не бил приеман по делото, който ГФО за 2012г. е приложен по делото и в който сумата от 40 000 лв. е включен като получен заем от свързани лица- Пояснителни сведения- Приложение към ГФО. ГФО за 2012г. е подписан от Х.Т.- ръководител, и е приет на проведеното на 03.06.13г. общо събрание на съдружниците на „Силистра Ленд“ ООД, включително с гласа на ищцовото дружество.

По доводите относно задължения за лихви в размер на 47 929,77 лв. към „Матема Консулт“ ООД: За да приеме, че договорът за цесия от 14.12.11г. между „Югоброкеридж“ ЕООД- цедент, и „Матема Консулт“ ЕООД- цесионер, за прехвърляне на вземането по фактури за доставка на слънчоглед, с длъжник „Органик Ленд Корпорейшън“ ООД и в размер на 121 901,64 лв., е бил сключен, първоинстанционният съд не се е позовал на договора за цесия /оригиналът, на който сключен между други лица, няма как да се държи от „Силистра ленд“/, а на включването на това задължение в ГФО за 2012 г., в Приложение „Пояснителни сведения“, представени от самия ищец. Както правилно е приел Софийски градски съд, задължението за лихва възниква с факта на забавата, а не с факта на осчетоводяването му, поради което и без правно значение е че осчетоводяването му е извършено с фактура от 01.05.14г.

Както вече бе изложено по- горе, в междинният баланс стойността на ДМА следва да бъде определена като историческа цена на придобиването им при преобразуване съгласно чл. 263з, ал.2, пр.1 ТЗ, а не като справедлива пазарна цена, поради което и направеното с въззивната жалба искане за допускане на съдебно- счетоводна експертиза е неоснователно, като насочено към установяване на факти, които са неотносими към спора.

Както бе изложено по-горе, оспорване на сумата от 276 893,09лв. не своевременно заявено, поради което и отказвайки допускането на допълнителна съдебно- счетоводна експертиза за тяхното установяване, както и прилагането на всички първични счетоводни документи, установяващи задълженията към доставчици в размер на 276 893,09лв., първоинстанционният съд не е допуснал твърдяното процесуално нарушение, което да бъде отстранено от въззивната инстанция.

В случая, „Силистра ленд“ АД не спори, че задължението на „Силистра ленд“ ООД към „Трабана“ е погасено от ескроу сметката, при липсата на какъвто спор, искането за събиране на доказателства в този смисъл е безпредметно.

По въззивната жалба на „Силистра ленд“ АД:

Неоснователни са доводите на жалбоподателят „Силистра ленд“ АД относно включените в актива вземания от „Екомит“ ЕООД в размер на 60 000 лв. и 64 798,93лв. и вземания към „Берхт“ ЕООД в размер на 2095лв. Както правилно е приел и

първоинстанционният съд, позовавайки се на съдебната практика, за да е противопоставила на съдружника инвентаризацията, респ. преоценката или отписването на вземанията като част от актива на дружеството, е необходимо тя да е извършена в съответствие с нормативните изисквания- погасяване по давност, погасяване по чл.739 ТЗ, данни за несъбираемост вкл. при позоваването на НСС № 32. В случая, жалбоподателят твърди, че обезценката е извършена правилно и в съответствие с НСС № 32, доказателства за която твърдяна несъбираемост на тези вземания обаче не са ангажирани по делото, в които смисъл са и разясненията на вещото лице К..

Неоснователни са доводите на жалбоподателят „Силестра ленд“ АД за неправилно приложение на разпоредбата на чл.181 ГПК относно споразумението за опрощаване на дълг, сключено между „Одект“ Инк, действащо чрез пълномощника си Х.Т., и „Силистра ленд“ ООД, действащо чрез управителя си Х.Т.. Съгласно чл.180 ГПК, частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица. Когато изявленията обхващат датата на документа, т.е. когато датата е включена в съдържанието му, всяко от лицата може да опровергава верността ѝ и носи на основание чл.154 ал.1 ГПК тежестта да установи действителното време на съставяне, при съответните процесуални ограничения относно доказването /чл.164 ал.1 т.6 ГПК и чл.165 ал.2 ГПК/. Доказателствената тежест е за лицето, което претендира изгодни за себе си правни последици от фактите, удостоверени или обективирани в частния документ. При възражение за антидатиране, посоченият в документа издател не може да се ползва от правилата на чл.181 ал.1 ГПК относно достоверната дата, т.к. нейни адресати са само трети спрямо документа лица. Юридическо лице, което оспорва издаден от негов бивш органен представител частен документ с твърдения, че е антидатиран, не е "трето лице" по смисъла на чл.181 ГПК и не може на това основание да се позовава на липсата на достоверна дата. В случая, ответното дружество не е ангажирало надлежни доказателства във връзка с оспорване на достоверността на датата на споразумението за опрощаване- на осн. чл.164, ал.1, т.6 ГПК свидетелските показания за опровергаване съдържанието на изходящ от „Силистра ленд“ ООД частен документ, са недопустими, а представеният от „Силистра ленд“ АД счетоводен баланс към 31.12.2013г., наличен в отдел „Статистически изследвания“ на НСИ /стр.1055 и сл., т.V/, не носи подписите на ръководител и на съставител /какъвто подпис за Х. Т. е положен единствено на стр.1 и 2 на Отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд за 2013г./, поради което и не може да бъде ценен като извънсъдебно признание на пълномощника на ищцовото дружество, като в него не е отразено и съществуване на задължение в твърдения от жалбоподателят „Силистра ленд“ АД размер от 899 681,80лв. Ето защо и следва да се приеме, че посочената в договора за опрощаване дата- 25.01.13г. е достоверна.

ОТНОСНО доводите на жалбоподателят „Силестра ленд“ АД за неправилност на изводите на първоинстанционният съд за неавтентичност на положения под споразумение

от 07.04.14г. подпис на Н.Н.: Съгласно дадените с ТР №5/12.12.2016г. на ОСГТК на ВКС по тълк. д № 5/14г. разяснения, тезата за абсолютна и неоздравима нищожност по чл.26 ЗЗД, включ. тази по чл.26, ал.2, пр.2 /липса на съгласие/ е логически изключена с оглед нормата на чл.42, ал.2 ЗЗД, която изрично установява възможността сключеният чрез мним представител- без представителна власт, договор да бъде потвърден. Единствено непоправим и непреодолим тежък порок на правната сделка е налице, когато волеизявлението е направено при т. нар. "съзнавана липса на съгласие", напр. изтръгнато с насилие, направено без намерение за обвързване - на шега, и др. подобни. Сключеният в хипотезата на чл.42 ЗЗД договор не страда от такъв порок. Мнимият представител е формирал и е изявил поначало валидна воля от името на мнимо представлявания, поради което липсата на представителна власт не е равнозначна на липса на съгласие по смисъла на чл.26, ал.2, пр.2 ЗЗД и може да бъде преодоляна чрез изрично предвидената в чл.42, ал.2 ЗЗД възможност за потвърждаване на договора. Ето защо и с оглед представената по делото декларация- потвърждение на осн. чл. 42, ал.2 ЗЗД, следва да се приеме, че сключеното на 07.04.14г. споразумение е породило с обратна сила целените с него правни последици за мнимо представляваното лице Г.Н.. „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД е трето за споразумението лице, поради което и не може да прави възражение за ненадлежно представителство- ТР №2/2014г. на ОСГТК на ВКС, като не може да се позовава и на разпоредбата на чл.301 ТЗ, тъй като не е търговецът, който е бил ненадлежно представляван при сключването на това споразумение. Вземането е редовно осчетоводено от „Силистра ленд“ ООД по сметка 4921 /допълнително заключение №3 на вещото лице О.К./, поради което и следва да се приеме, че към 30.04.14г. в полза на „Силистра ленд“ ООД е съществувало вземане срещу „Екомит“ ЕООД в размер на 162 881,95лв., която сума следва да бъде включена в актива.

ОТНОСНО доводите във връзка със задължение по договор за заем от 02.04.14г.:
Както правилно е приел първоинстанционният съд, „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД е трето за сключеният на 02.04.14г. договор за заем, поради което и не може да прави възражение за ненадлежно представителство- ТР №2/2014г. на ОСГТК на ВКС. По изложените вече по-горе съображения, не може да се приеме, че не е налице валидно изразено съгласие на Н. Н. за сключването на този договор. Ето защо и с оглед представената по делото декларация- потвърждение на осн. чл. 42, ал.2 ЗЗД, следва да се приеме, че сключеният на 02.04.2014г. договор за заем и издадената на същата дата разписка са породили с обратна сила целените с тях правни последици за мнимо представляваното лице Н.. Вземането е редовно осчетоводено от „Силистра ленд“ ООД по сметка 1511 /допълнително заключение №3 на вещото лице О.К./, поради което и следва да се приеме, че към 30.04.14г. в пасива на „Силистра ленд“ ООД следва да се включи задължение към А.П. в размер на 5000 лв.

Ето защо, в стойността на актива следва да се включи и сумата от 162 881,96лв. или общата стойност на актива възлиза на сумата от 1 598 309,75лв., а в стойността на пасива следва да се включи сумата от 5000лв. или общата сума на пасива възлиза на 917 754,07лв. или превишението на актива над пасива е в размер на 680 555,68лв. Тъй като ищцовото дружество е притежавало 50 % от дяловете в капитала, то дружествения му дял възлиза на сумата от 340 277,84лв., до която и предявеният на основание чл.125, ал.3 ТЗ иск следва да бъде уважен.

С оглед на изложеното и при частично съвпадане с изводите на първоинстанционния съд, в частта, с която предявеният иск е уважен за сумата от 261 336,86лв., обжалваното решение следва да бъде потвърдено. В частта, с която искът е отхвърлен за разликата от 261 336,80 лв. до 340 277,84лв., решението следва да бъде отменено и вместо него бъде постановено друго, с което искът да бъде уважен до сумата от 340 277,84лв., като за разликата от 340 277,84лв. до пълния предявен размер от 4 160 834,94лв. искът бъде отхвърлен.

По частната жалба на „Юрипиън Трейдинг Глобъл“ /ЕТГ/ АД срещу определение от 20.12.20г. :

Обжалваното определение е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗАД, адвокатът може да оказва безплатна правна помощ на материално затруднени лица. За адресати на нормата обаче следва да се считат само физически, но не и юридически лица, какъвто е доверителя на адвоката. Това е така, тъй като юридическо лице няма как да бъде квалифицирано като материално затруднено лице по смисъла на чл. 38, ал.1, т.2 от ЗАВ., която разпоредба има предвид само физически лица, в който смисъл е константната практика на ВКС.

Както правилно е приел и първоинстанционният съд, излагайки мотиви, който настоящата съдебна инстанция споделя, позоваването на ЕКЗПЧОС и на формираната съдебна практика относно освобождаването от държавна такса не променя извода за неприложимост на разпоредбата на чл.38, ал.1, т.2 ЗАД. относно юридическите лица. За разлика от задължението за заплащане на държавна такса, режимът за заплащане на адвокатско възнаграждение не е императивно уреден, поради което и по волята на страните по договора за правна помощ това възнаграждение може да бъде договорено и като резултативен хонорар или на вноски, което дава възможност на страната за защита правата си, включ. като заплати възнаграждението след събирането на присъдената сума, вкл. и на вноски. Ето защо и освобождаването от държавна такса е предопределено от доказването на липсата на достатъчно средства за нейното заплащане, за разлика от хипотезата на чл. 38, ал.1, т.2 ЗАВ., при която не се дължи доказване, че лицето е материално затруднено.

ПО съдебните разноски:

С оглед изхода на спора „Силистра ленд“ АД следва да бъде осъдено да заплати на „Юрипиън Трейднг Глобъл /ЕТГ/“ АД направените по делото разноски съразмерно с

уважената част от исковата претенция в размер на общо 20 748,98.

По изложените по-горе съображения, искането за присъждане на адв. възнаграждение в полза на представляващите Юрипиън Трейднг Глобъл /ЕТГ/“ АД на осн. чл.38, ал.1, т.2 ЗАдв. следва да бъде оставено без уважение.

С оглед изхода на спора, Юрипиън Трейднг Глобъл /ЕТГ/“ АД следва да бъде осъдено да заплати на „Силистра ленд“ АД направените по делото разноски съразмерно с отхвърлената част от исковата претенция в размер на общо 71 140,60лв.

Воден от горното, САС, ТО,13 състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1303 от 09.09.2020г. на СГС, ТО, VI- 20 състав, постановено по т.д. № 7753/16г., в частта, с която е осъдил „Силистра Ленд“ АД, ЕИК: 203215533, да заплати на „Юрипиън Трейдинг Глобъл“ АД, дружество, вписано в търговския регистър на Република Панама под № 776744 (S), на основание чл. 125, ал. 3 ТЗ за сумата от **261 336,86 лв.**, представляваща стойността на дружествения дял, дължима поради прекратяване на членственото правоотношение на основание чл. 125, ал. 1, т. 2 ТЗ, ведно със законната лихва от 21.10.2016 г. до погасяването.

ОТМЕНЯ решение № 1303 от 09.09.2020г. на СГС, ТО, VI- 20 състав, постановено по т.д. № 7753/16г., в частта, с която предявеният на основание чл.125, ал.3 ТЗ иск е отхвърлен за **разликата** от 261 336,86лв. до 340 277,84лв., **и вместо него постановява:**

ОСЪЖДА „Силистра Ленд“ АД, ЕИК: 203215533, със съдебен адрес: гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ № 23, ет.2- адв.Х.Т., да заплати на „Юрипиън Трейдинг Глобъл“ АД, дружество, вписано в търговския регистър на Република Панама под № 776744 (S), съдебен адрес: гр.София, бул. „България“ № 81В, ет.8- адв. В.В., на основание чл. 125, ал. 3 ТЗ и сумата **от още 78 940,98 лв.** /седемдесет и осем хиляди деветстотин и четиридесет лева и осемдесет и девет ст./, представляваща стойността на дружествения дял, дължима поради прекратяване на членственото правоотношение на основание чл. 125, ал. 1, т. 2 ТЗ, ведно със законната лихва от 21.10.2016 г. до окончателното ѝ изплащане, като **отхвърля** иска за разликата **над 340 277,84лв. до** пълния предявен размер от 4 160 834,94лв.

ОСЪЖДА „Силистра Ленд“ АД, ЕИК: 203215533, със съдебен адрес: гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ № 23, ет.2- адв.Х.Т., да заплати на „Юрипиън Трейдинг Глобъл“ АД, дружество, вписано в търговския регистър на Република Панама под № 776744 (S), съдебен адрес: гр.София, бул. „България“ № 81В, ет.8- адв. В.В., направените по делото разноски в размер на общо **20 748,98лв.**

ОСЪЖДА „Юръпиън Трейдинг Глобъл“ АД, дружество, вписано в търговския регистър на Република Панама под № 776744 (S), съдебен адрес: гр.София, бул. „България“ № 81В, ет.8- адв. В.В., да заплати на „Силистра Ленд“ АД, ЕИК: 203215533, със съдебен адрес: гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ № 23, ет.2- адв.Х.Т., направените по делото разноси в размер на общо **71 140,60лв.**

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС на Р.България в едномесечен срок от съобщението до страните за изготвянето му при предпоставките на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____